

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/482/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213226627
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213226627.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej, a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ a advokát Mgr. Tomáš Kušnír, proti odporcovi: Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., G. XXXX/XX, o zaplatenie 1.035,04 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 16. júna 2014 č. k. 14C/318/2014-48, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa od odporcu domáhal zaplatenia 1.035,04 eura s príslušenstvom a o náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (I.) a odporcom bola dňa 21. 11. 2005 uzatvorená zmluva č. 1789346651, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý kontokorentný úver s úverovým rámcom 531,10 eura. Odporca si svoje povinnosti zo zmluvy neplnil a celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1.035,04 eura. Uvedenú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú. Konštatoval, že na bežnom účte odporcu bol evidovaný vznik debetu naposledy dňa 21. 12. 2007 a s poukazom na čl. III bodu 53 všeobecných obchodných podmienok pre depozitné produkty tento debetný zostatok z dôvodu jeho nevyrovnania odporcom nadobudol uplynutím doby 12 mesiacov charakter nepovoleného prečerpania. V zmysle čl. III. bodu 55 všeobecných obchodných podmienok pre depozitné produkty po márnom uplynutí lehoty na úhradu dlhu právny predchodca vyhlási okamžitú splatnosť celej pohľadávky i s príslušenstvom. Z uvedeného mal za preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky (t.j. k 08. 12. 2011) bol odporca v omeškaní s úhradou pohľadávky právneho predchodcu navrhovateľa už 3 roky 7 mesiacov a 28 dní. Nakoľko splatnosť pohľadávky nastala v zmysle všeobecných obchodných podmienok 10. 04. 2008 a ku dňu 24. 09. 2008 už právny predchodca navrhovateľa svoju pohľadávku voči odporcovi vymáhal, aplikujúc § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. došiel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, keď navrhovateľ podal návrh na začatie konania dňa 22. 11. 2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto neuplatnil.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ a domáhal sa jeho zmeny a vyhovievania návrhu v celom rozsahu, alternatívne zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že vo veci bol nedostatočne zistený skutkový stav a vec bola nesprávne právne posúdená. Za nesprávne považoval zamietnutie veci z dôvodu premlčania s poukazom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., keď toto ustanovenie nadobudlo účinnosť až dňa 01. 05. 2014, čím došlo k porušeniu princípov právneho štátu v zmysle Ústavy SR a Listiny základných práv a slobôd, keď týmto konaním bola narušená rovnosť účastníkov konania a nestrannosť súdu. Na podporu svojich tvrdení poukázal na viaceré nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a na stanoviská ústavného sudcu JUDr. Milana L'alička.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP), spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 156 ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Uvedené ustanovenie zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vypořiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 OSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamena povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa (I.) dňa 21. 11. 2005 zmluvu o poskytnutí kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorého mu bol poskytnutý kontokorentný úver s úverovým rámcom 531,10 eura. Celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 1.035,04 eura, ktorá predstavovala rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami na účte.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, nakoľko po preštudovaní obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový a právny stav, z neho vyvodil správne

právne závery, ktoré oprel o správne zákonné ustanovenia. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu odvolací súd nepochyboval, a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia ust. § 52 ods. 1 OZ, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Bolo nesporné, že navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporcovi titulom zmluvy o poskytnutí kontokorentného úveru zo dňa 21. 11. 2005. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené právnym predchodcom navrhovateľa dňa 04. 01. 2012. Z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok vyplynulo, že v čase postúpenia pohľadávky bol odporca v omeškaní s úhradou dlžnej sumy 1337 dní, pričom posledné prečerpanie bolo evidované dňa 21. 12. 2007. Splatnosť pohľadávky teda nastala 10. 04. 2008, keď rovnako ako súd prvého stupňa poukazuje na čl. III bod 53 a 55 všeobecných obchodných podmienok pre depozitné produkty (citované vyššie). Súd prvého stupňa správne podporil konštatovanie o dobe splatnosti pohľadávky poukazom na skutočnosť, že dňa 24. 09. 2008 právny predchodca navrhovateľa záúčtoval odporcovi poplatok za spracovanie exekúcie, tzn. že ku dňu 24. 09. 2008 už právny predchodca navrhovateľa svoju pohľadávku voči odporcovi vymáhal.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď v predmetnej veci postupoval v zmysle ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. Zákona o ochrane spotrebiteľa v stave účinnom od 01. 05. 2014, majúci za to, že aplikácia tohto ustanovenia neprichádza v súdnej veci do úvahy. Odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka a odvolací súd sa rovnako stotožňuje aj s aplikáciou ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01. 05. 2014 na súdenú vec. Citované ustanovenie zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný, resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. Niet pochyb, že citované ustanovenie má procesnoprávny charakter. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. a keďže neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, je potrebné ho aplikovať na všetky súdené veci v čase rozhodovania. Ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorý sa uplatňuje pri procesných predpisoch, teda od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, keď predmetný nárok zo zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom sa stal splatným v apríli 2008. Navrhovateľ podal na súde prvého stupňa návrh na začatie konania dňa 22. 11. 2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi a odôvodnením rozhodnutia súdom prvého stupňa a s poukazom na vyššie uvedené, teda, dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť v zmysle ust. § 219 ods. 1 a 2 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.